

## A HELYI VILÁGEGYETEMEK KIALAKULÁSA

**A** HELYI világegyetem a Paradicsom Mihály-rendbe tartozó Teremtő Fiának a keze munkája. A helyi világegyetem száz csillagvilágból áll, melyek mindegyikét lakott világok száz csillagrendszere alkotja. Minden egyes csillagrendszerben mindent összevetve körülbelül ezer lakott szféra van.

<sup>2</sup> Az idő és tér e világegyetemei mind evolúciósak. A paradicsomi Mihályok teremtői terve mindig a helyi világegyetemet alkotó különböző rendű szférákon lakozó sokféle teremtmény fizikai, értelmi és szellemi természete és képességei fokozatos kialakításának és fejlesztésének megfelelően valósul meg.

<sup>3</sup> Az Urantia olyan helyi világegyetemhez tartozik, melynek ura a nebadoni Isten-ember, a názáreti Jézus és a szalvingtoni Mihály. És Mihálynak e helyi világegyetemre vonatkozó összes tervét teljes egészében jóváhagyta a paradicsomi Háromság még azelőtt, hogy ő a tér legnagyobb kalandjára indult volna.

<sup>4</sup> Az Istenfiak ugyan maguk választhatják meg a teremtői tevékenységeik színterét, ám ezen anyagi teremtésrészek terveit eredetileg a paradicsomi Világmindenség Építészeti vázolták fel és készítették el.

### 1. A VILÁGEGYETEMEK FIZIKAI MEGJELENÉSE

<sup>1</sup> A térerő és az elsőfajú energiák alakítása a világegyetemi időket megelőzően a paradicsomi Fő-erőszerzők munkája; azonban a felsőbb-világegyetemi területeken, amikor a kilépő energia válaszolni kezd a helyi vagy egyes irányú gravitációra, átadják a terepet az adott felsőbb-világegyetem erőter-irányítóinak.

<sup>2</sup> Ezen erőter-irányítók egyedül működnek a helyi világegyetemi teremtésrész anyag-előtti és térerő-utáni szakaszaiban. A Teremtő Fiúnak nincs lehetősége megkezdeni a világegyetem-szervezést addig, amíg az erőter-irányítók elegendő mértékben mozgásba nem hozták a térenergiákat ahhoz, hogy megteremtődjön az előtűnő világegyetem anyagi alapja — annak valódi napjai és anyagi szférái.

<sup>3</sup> ¶ A helyi világegyetek mind hozzávetőleg ugyanazon az energia-potenciálon vannak, bár a fizikai méreteiket tekintve eléggé különböznek és a látható-anyag tartalmuk is időről időre változó. A helyi világegyetem erőter-tartalmát és magvábanvaló-anyag tartalmát az erőter-irányítók és elődeik átalakító munkája, valamint a Teremtő Fiú tevékenységei és az ő teremtőtársa által eredendően meglévő fizikai szabályozó képesség határozza meg.

<sup>4</sup> A helyi világegyetem energia-tartalma körülbelül egy-százezred része a felsőbb-világegyetem térerővel való felruházottságának. A Nebadon, a helyi világegyetek esetében a tömeg-anyagiasulás valamivel kevesebbet tesz ki. Fizikai értelemben a Nebadon mindazokkal a fizikai energiai és anyagi adottságokkal rendelkezik, melyek az Orvonton bármelyik helyi teremtésrészében is megvannak. A Nebadon világegyetem fejlődési terjeszkedésének útjában álló egyetlen fizikai korlát a térenergia-tartalom, melyet az egyesített világegyetemi működési rend társult erőterei és személyiségei tartanak gravitációs ellenőrzés alatt.

<sup>5</sup> ¶ Amikor az energia-anyag egy bizonyos tömeg-anyagiasulási szintet elér, egy paradicsomi Teremtő Fiú a Végtelen Szellem egyik Alkotó Leánya kíséretében megjelenik a színen. A Teremtő Fiú megérkezésével egyidejűleg megkezdődik a munka az épített szférán, melyből a megtervezett helyi világegyetem központi világa lesz. E helyi teremtésrész hosszú időn keresztül fejlődik, napok jutnak állandósult állapotba, bolygók formálódnak és állnak pályára, miközben a csillagvilági és a csillagrendszeri központokként való működésre szánt épített világok teremtésének munkája folytatódik.

### 2. VILÁGEGYETEM-SZERVEZÉS

<sup>1</sup> A Teremtő Fiakat a világegyetem-szervezésben megelőzik az erőter-irányítók és a Harmadik Forrástól és Központtól származó egyéb lények. A tér így előzőleg már megszervezett energiáiból Mihály, a Teremtő Fiaok létrehozta a Nebadon világegyetem lakott területeit és azóta is gondoskodik azok igazgatásáról. Ebből az előbb-létezett energiából ezen isteni Fiak látható anyagot hoznak létre, élő teremtményeket terveznek, és a Végtelen Szellem világegyetemi jelenlétével együttműködésben a szellemszemélyiségek sokszínű kíséretét teremtik meg.

<sup>2</sup> A világegyetem-szervezés előzetes fizikai munkája téren jóval a Teremtő Fiú előtt járó erőter-irányítók és energiaszabályozók később kiváló együttműködésben szolgálnak e Világegyetemi Fiú mellett, örökre együtt szabályozzák az eredetileg általuk szervezett és körökbe terelt energiákat. A Szalvingtonon jelenleg ugyanaz a száz erőter-központ működik, akik együttműködtek a Teremtő Fiaokkal e helyi világegyetem eredeti kialakításában.

<sup>3</sup> ¶ A Nebadon fizikai teremtésének először befejezett mozzanata a központi világ, a Szalvington épített szférájának és annak segédszféráinak megszervezése volt. Az erőter-központok és fizikai szabályozók első megmozdulásá-

tól az élő kíséretnek a Szalvington befejezett szféráira való megérkezéséig a jelenlegi bolygóidőtömbben mérve alig több mint egymilliárd év telt el. A Szalvington megépítését rögtön követte a megtervezett csillagvilágok száz központi világának és a bolygók szabályozására és igazgatására rendelt, megtervezett helyi csillagrendszerek tízezer központi szférájának, valamint azok segédszféráinak megteremtése. Ezen épített világokat arra tervezték, hogy lakóhelyei legyenek fizikai és szellemi személyiségeknek éppúgy, mint a köztes morontia, illetőleg átmeneti lélepszakaszban lévő lényeknek.

<sup>4</sup> A Szalvington, a Nebadon központja pontosan a helyi világegyetem energia-tömeg középpontjában helyezkedik el. De a helyi világegyetemek nem alkot egyetlen csillagászati rendszert, bár annak fizikai középpontjában egy nagy csillagrendszer található.

<sup>5</sup> A Szalvington a nebadoni Mihály személyes székhelye, de nem mindig tartózkodik ott. Bár a helyi világegyetemek zökkenőmentes működése többé már nem teszi szükségessé a Teremtő Fiúnak a központi szférán való állandó jelenlétét, ez azért nem volt így a fizikai szerveződés korai időszakaiban. Egy Teremtő Fiú nem képes elhagyni a központi világot addig, amíg a terület gravitációs állandósulása végbe nem megy azon keresztül, hogy elégséges energia anyagiasul ahhoz, hogy a különböző körök és rendszerek ellensúlyozni tudják egymást a kölcsönös anyagi vonzás révén.

<sup>6</sup> ¶ Ekkor a világegyetem fizikai terve elkészült, és a Teremtő Fiú együttműködésben az Alkotó Szellemmel felvázolja az életteremtési tervét; ami után a Végtelen Szellem képviselője megkezdi a külön alkotó személyiségként való világegyetemi működését. Amint a teremtői cselekedet megformálódik és kivitelezést nyer, létrejön a Fényes Hajnalcsillag, az azonosság ezen első teremtői fogalmának és az isteniség eszményképének megszemélyesülése. Ez a világegyetem főigazgatója, a Teremtő Fiú személyes társa, aki minden jellembeli ismervében hozzá hasonló, bár az isteniségi sajátosságaiban határozottan korlátozottabb.

<sup>7</sup> És ekkor, a Teremtő Fiú jobb kezének és főigazgatójának megjelenését követően a különféle teremtményeknek egy hatalmas és csodálatos halmaza jön létre. A helyi világegyetem fiainak és leányainak megjelenése a küszöbön áll, és nem sokkal ez után a teremtmény rész kormányát is létrehozzák, mely a világegyetem legfelsőbb tanácsaitól a csillagvilági atyáig, valamint a helyi csillagrendszerek — ama világok csoportja, melyek rendeltetése, hogy később a sajátakarattal rendelkező teremtmények különféle halandó fajainak otthonaiként szolgáljanak — fejedelmeiig terjed; és e világok mindegyikét egy-egy Bolygóherceg uralja.

<sup>8</sup> És ez után, amint egy ilyen világegyetem ilyenformán teljesen megszerveződött és teljesen benépesült, a Teremtő Fiú hozzáfog az Atya azon javaslatának teljesítéséhez, hogy a saját isteni képükre halandó embert teremtsen.

<sup>9</sup> ¶ A bolygói lakóhelyek szervezésének folyamata a Nebadonban még mindig tart, mert ez a világegyetem ténylegesen egy fiatal csillaghalmaz az Orvonton csillagok és bolygók alkotta területén. A legutóbbi összeírás-kor 3.840.101 lakott bolygó volt a Nebadonban, és a Sataniának, a világok helyi csillagrendszerének a felépítése meglehetősen hasonló a többi csillagrendszeréhez.

<sup>10</sup> A Satania nem egységes fizikai rendszer, csillagászati egység vagy szerveződés. 619 lakott bolygója több mint ötszáz különböző fizikai rendszerben helyezkedik el. Mindössze öt rendszer rendelkezik kettőnél több lakott bolygóval, s ezek között is csupán egyben van négy lakott bolygó, míg negyvenhat rendszerben található két lakott világ.

<sup>11</sup> A lakott világokból álló Satania csillagrendszer igen messze esik az Uverszától és a hetedik felsőbb-világegyetem fizikai vagy csillagászati központjaként működő nagy csillaghalmaztól. A Jerusemtől, a Satania központjától több mint kétszázezer fényévnire helyezkedik el az Orvonton felsőbb-világegyetem fizikai középpontja, mely a roppant távoli, sűrű Tejúton van. A Satania a helyi világegyetem szélén található, és a Nebadon is az Orvonton pereméhez közelít. A lakott világok legkülső csillagrendszere és a felsőbb-világegyetem középpontja közötti távolság alig valamivel kevesebb, mint kétszázötvenezer fényév.

<sup>12</sup> A Nebadon világegyetem jelenleg az Orvonton felsőbb-világegyetemi körének messzi déli és keleti részén jár. A legközelebbi szomszédos világegyetemek: Avalon, Henszelon, Szanszelon, Portalon, Wolvering, Fanoving, és Alvoring.

<sup>13</sup> ¶ De a helyi világegyetem kialakulása hosszú történet. A felsőbb-világegyetemmél foglalkozó írások vezetnek fel a tárgykört, melyet a helyi teremtményekkel foglalkozó, e részbe tartozók folytatnak, míg a következő részben sorra kerül, az Urantia történelmének alakulásáról és a rendeltetéséről szóló írások fejeznek be. Azonban kellőképpen megérthetitek az ilyen helyi teremtmény rész halandóinak rendeltetését pusztán azáltal is, hogy figyelmesen áttanulmányozzátok a Teremtő Fiatok életéről és tanításairól szóló beszámolókat, aki egykor az ember életét élte a halandó húsvér testhez hasonló alakban a ti evolúciós világotokon.

### 3. AZ EVOLÚCIÓS ESZME

<sup>1</sup> Az egyetlen tökéletesen megállapodott teremtrész a Havona, a központi világegyetem, melyet közvetlenül az Egyetemes Atya gondolata és az Örökkévaló Fiú szava alkotott. A Havona létező, tökéletes és teljes világegyetem, mely az örökkévaló Istenségek otthonát, a minden dolgok középpontját veszi körül. A hét felsőbb-világegyetem teremtrészei végesek, evolúciósok és következetesen fejlődők.

<sup>2</sup> Az idő és tér fizikai rendszerei mind evolúciós eredetűek. Mindaddig még csak nem is állandósulnak fizikailag, amíg be nem kapcsolódnak a felsőbb-világegyetemük állandósult állapotú köreibé. És egy helyi világegyetem sem állapodik meg a fényben és életben, amíg a növekedésre és fejlődésre való fizikai lehetőségeket ki nem merítette, és amíg annak összes lakott világának szellemei mindörökké nem rendeződik és nem ér el biztonságos egyensúlyt.

<sup>3</sup> A központi világegyetemet kivéve a tökéletesség mindenhol fejlődés eredménye. A központi teremtrészben a rendelkezésünkre áll a tökéletesség mintája, azonban minden egyéb területnek e tökéletességet az adott világok vagy világegyetek fejlődésére kidolgozott módszerek révén kell elérnie. És csaknem végtelen változatosság jellemzi a Teremtő Fiak terveit a saját helyi világegyetemük szervezése, fejlesztése, formálása és véglegesítése terén.

<sup>4</sup> ¶ Az Atya istenség-jelenléte kivételével minden helyi világegyetem bizonyos értelemben a központi vagy minta-teremtrész igazgatási szervezésének másodpéldánya. Bár az Egyetemes Atya személyesen jelen van az állandó tartózkodási helyét képező világegyetemben, ő nem lakozik ama lények elméiben, melyek abból a világegyetemből származnak, lévén, hogy ő szó szerint a tér és idő halandóinak lelkeinél lakozik. Úgy tűnik, hogy a kiterjedt teremtrész szellemei ügyeinek igazgatásában és szabályozásában egy végtelenül bölcs ellentételezési elv érvényesül. A központi világegyetemben az Atya, mint olyan személyesen van jelen, de nincs jelen ama tökéletes teremtrész gyermekeinek elméiben; a tér világegyetemeiben az Atya személyében nincs jelen, lévén hogy őt a Fejedelmiai képviselik, ugyanakkor ő maga bensőséges formában jelen van a halandó gyermekeinek elméiben, lévén, hogy az e teremtmények elméiben lakozó Titkos Nevelők előszemélyes jelenléte szellemei értelemben őt képviseli.

<sup>5</sup> A helyi világegyetem központján lakoznak mindazon teremtrész és alkotó személyiségek, akik az Egyetemes Atya személyes jelenlétén kívül egyébként független hatáskört és igazgatási önállóságot képviselnek. A helyi világegyetemben megtalálható a központi világegyetemben létező

minden értelmes élőlény és csaknem minden ilyen osztály képviselője, kivéve az Egyetemes Atyát. Bár az Egyetemes Atya személyesen nincs jelen a helyi világegyetemben, őt személyesen képviseli a Teremtő Fia, az Isten egykori helyettese és a későbbi legfőbb és saját jogán önálló úr.

<sup>6</sup> Minél alacsonyabb létfokra megyünk, annál nehezebbé válik a láthatatlan Atya megtalálása a hit nézőpontjából. Az alacsonyabb rendű teremtményeknek — és néha a felsőbbrendű személyiségeknek is — nehezükre esik meglátni az Egyetemes Atyát az ő Teremtő Fiaiban. És így, a szellemei tökéletesedésük folyamán, amikor a fejlődés tökéletessége révén képessé válnak látni az Isten személyét, belefáradnak a fejlődésbe, szellemei kétségek gyötterik őket, összezavarodnak és így elrekesztik magukat az idejük és világegyetemük fokozatos szellemei céljaitól. Így elveszítik a képességet arra, hogy lássák az Atyát, amint a Teremtő Fiút figyelik. Az Atya elérésére irányuló hosszas küzdelmekben, amikor a helyzetben rejlő körülmények eleve lehetetlenné teszik az ő elérését, a legbiztosabb védelem az, hogy kitartóan ragaszkodnak ahhoz az igazságtényhez, hogy az Atya jelenléte az ő Fiaiban van. Szó szerint és képletesen, szellemei és személyes értelemben, az Atya és a Fiak egy. Ez pedig tény: Aki látott egy Teremtő Fiút, az látta az Atyát.

<sup>7</sup> ¶ Egy adott világegyetem személyiségeinek állhatatossága és megbízhatósága először kizárólag az Istenséggel való rokonság fokától függ. Amikor a teremtményeredet elegendően eltávolodik az eredeti és isteni Forrásoktól, legyen szó akár az Istenfiakról vagy a Végtelen Szellemhez tartozó segédkező teremtményekről, egyre inkább fennáll a lehetősége az összhanghiánynak, a zavarnak és néha a lázadásnak — a bűnnek.

<sup>8</sup> ¶ Az Istenség-eredetű tökéletes lényeket kivéve a felsőbb-világegyetekben minden sajátakarátú teremtmény evolúciós természetű, akik alacsony szintről indulnak és mindig felfelé, valójában befelé haladnak. Még a magas rangú szellemei személyiségek is folytatják a felemelkedést az élet ranglétráján azáltal, hogy életről életre és szféráról szférára fokozatosan jutnak előre. És azok esetében, akikkel Titkos Nevelő lakozik, valóban nincs határa az ő szellemei felemelkedésük és világegyetemi előrelépésük lehetőségeinek.

<sup>9</sup> Az idő teremtményeinek tökéletessége, amint végre elértek, teljes mértékben megszerzett dolog, egy megkérdőjelezhetetlen személyiségi szerzemény. Míg a kegyelem elemei szabadon társíthatók, addig a teremtmény eredményei az egyedi erőfeszítéseinek és a létező környezetre adott ténylegesen élő, személyes válaszainak az eredménye.

<sup>10</sup> Az állati evolúciós eredet ténye nem bélyegez meg egyetlen személyiséget sem világegyetemi viszonylatban, mert ez az egyetlen módja, hogy a véges, értelmes, saját-karátú teremtmények két alapfajtája közül az egyik létrejöjjön. A tökéletesség és az örökkévalóság szintjét elérték között annál is inkább tisztelet illeti azokat, akik legalul kezdtek és örömmel kapaszkodtak fel az életlétrán, fordulóról fordulóra, mert amint eljutnak a dicsőség magaslataira, már olyan személyes tapasztalatot szereztek, mely tényleges tudást foglal magába az élet minden szakaszáról a legalsótól a legfelsőig.

<sup>11</sup> Mindebben a Teremtők bölcsessége mutatkozik meg. Könnyű lenne az Egyetemes Atyának minden halandót tökéletes lényé tenni, tökéletességet adni nekik az ő isteni szava által. De az megfosztaná őket ama kaland és felkészülés csodálatos élményétől, mely a hosszú és fokozatos befelé irányuló felkapaszkodással jár, egy olyan élménytől, melyet csakis azok szerezhetnek meg, akik elég szerencsések ahhoz, hogy az élő létezés a legelején kezdhetik.

<sup>12</sup> A Havonát körülvevő világegyetemekben csak annyi tökéletes teremtmény áll rendelkezésre minta tanító-vezetőként, amennyi az élet evolúciós lépcsőjén felemelkedők igényeinek kielégítéséhez szükséges. Az evolúciós fajtájú személyiség élményelvi mivolta természetes mindenségrendi kiegészítője a Paradicsom-Havona teremtmények örökké tökéletes mivoltának. A valóságban sem a tökéletes, sem pedig a tökéletessé lett teremtmények nem teljese a véges teljesség szempontjából. Azonban a Paradicsom-Havona rendszer lételvilleg tökéletes teremtményeinek az evolúciós világegyetemből felemelkedett, tapasztalásilag tökéletessé lett, végleges rendű lényekkel alkotott kiegészítő jellegű közösségében mindkét fajta megszabadul a saját korlátaitól és így együtt próbálkozhatnak meg eljutni a teremtményi besorolás véglegességének fenséges magasságaiba.

<sup>13</sup> E teremtményi folyamatok a hatások és ellenhatások világegyetem-tüköröződései a Hétszeres Istenségen belül, ahol a paradicsomi Háromság örökkévaló istenisége egyesül a téridő világegyetemek Legfelsőbb Teremtőinek kifejlődő isteniségével a Legfelsőbb Lény erőter-ténylegesülő Istenségében, annak révén és azon keresztül.

<sup>14</sup> Az istenmód tökéletes teremtmény és az evolúciós úton tökéletessé lett teremtmény egyenlő az isteniség-potenciál mértékét tekintve, azonban természetükben különböznek. Mindegyikük rá van utalva a többire ahhoz, hogy elérhesse a szolgálat felsőségét. Az evolúciós felsőbb-világegyetemek a felemelkedő létpolgárai számára nyújtandó végső felkészítésben a tökéletes Havonától függenek, azonban a tökéletes központi világegyetemnek is

szüksége van a tökéletesedő felsőbb-világegyetemek létezésére, melyek pedig az ő alászálló lakosainak teljes értékű fejlődéséről gondoskodnak.

<sup>15</sup> A véges valóság két elsődleges megnyilvánulása, az eredendő tökéletesség és a kifejlődött tökéletesség, legyenek azok személyiségek vagy világegyetemek, mind egymás mellérendeltjei, egymástól függők és egységbe rendeződtek. Mindegyiknek szüksége van a másikra ahhoz, hogy kiteljesíthesse a működését, a szolgálatát és betölthesse a rendeltetését.

#### 4. ISTEN VISZONYA A HELYI VILÁGEGYETEMHEZ

<sup>1</sup> Ne gondoljátok, hogy mivel az Egyetemes Atya önmagából és az ő hatalmából oly sokat adott át másoknak, attól ő az Istenség-közösség csendestársává vagy tétlen tagjává vált volna. A személyiség-területek és az Igazító-adományozás kivételével ő kétségtelenül a legkevésbé tevékeny a paradicsomi Istenségek között annyiban, hogy Istenség-társainak, a Fiainak és a számos teremtett értelemnek megengedi, hogy oly sokat vállaljanak át az ő örökkévaló céljának eléréséből. A teremtő hármasnak csak annyiban csendestársa ő, hogy soha nem tesz semmi olyat, melyet a mellérendelt vagy alárendelt társai meg tudnak tenni.

<sup>2</sup> Isten teljes mértékben megérti minden értelmes teremtmény igényét a működésre és a tapasztalásra, és ennélfogva minden helyzetben, legyen az valamely világegyetem rendeltetésével vagy a teremtményei legszerényebbjének jólétével kapcsolatos, Isten visszalép a cselekvéstől azon teremtmény- és Teremtő-személyiségek kiváló csoportja javára, akik eredendően jelen vannak ő és bármely adott világegyetemi helyzet vagy teremtőesemény között. De e visszavonulástól, a végtelen mellérendeltség e megnyilvánulásától eltekintve az Isten részéről megmutatkozik egyfajta tényleges, szószerinti és személyes részvétel ezen eseményekben az eleve elrendelt közvetítők és személyiségek révén és rajtuk keresztül. Az Atya mindeme csatornáknak és ezeken keresztül munkálkodik az ő kiterjedt teremtésösszességének jólétén.

<sup>3</sup> ¶ Ami a helyi világegyetem szabályozási elveit, gyakorlatát és igazgatását illeti, az Egyetemes Atya az ő Teremtő Fiának személyében cselekszik. Az Istenfiak kölcsönviszonyába, a Harmadik Forrásból és Középpontból származó személyiségek csoportos viszonyába, illetőleg a bármely egyéb teremtmények, mint például az emberi lények közötti viszonyba — tehát az ilyen társulásokba az Egyetemes Atya sohasem avatkozik bele. A Teremtő Fiú

törvénye, a Csillagvilági Atyák, a Csillagrendszer Fejedelmek és a Bolygóhercegek határozatai — az arra a világegyetemre elrendelt elvek és eljárások — mindig érvényre jutnak. Nincs hatáskörmegosztás; az isteni hatalom és cél munkálásában soha nincsenek ütközések. Az Istenségek között tökéletes és örökkévaló nézetazonosság van.

<sup>4</sup> A Teremtő Fiú a legfelsőbb úr a teremtmények bármely nagysztyála és bármely osztálya közötti, illetőleg bármely adott csoporton belül két vagy több egyén közötti erkölcsstani társulások, viszonyok bármely kérdéskörében; de e terv nem jelenti azt, hogy az Egyetemes Atya a maga módján ne léphetne közbe és ne tehetne semmit, amiben az isteni elmének kedve telik szerte a teremtésösszességben bármely *egyéni teremtmény* esetében azzal kapcsolatban, ami azon egyed pillanatnyi helyzetét vagy jövőbeli kilátásait érinti és ami az Atya örökkévaló tervét és végtelen célját illeti.

<sup>5</sup> ¶ A halandó sajátakarató teremtményekben az Atya ténylegesen jelen van a teremtményben lakozó Igazítóban, az ő elő-személyes szellemének szilánkjában; és az ilyen halandó sajátakarató teremtmény személyiségének is az Atya a forrása.

<sup>6</sup> ¶ E Gondolatigazítók, az Egyetemes Atya adományai viszonylagos elszigeteltségben léteznek; az emberi elmében lakoznak, azonban nincsenek érzékelhető kapcsolatban a helyi teremtésrészek erkölcsstani ügyeivel. Nem működnek közvetlenül együtt sem a szeráfi szolgálattal, sem a csillagrendszeri, a csillagvilági vagy a helyi világegyetemi igazgatással, még a Teremtő Fiú kormányzatával sem, akinek pedig az akarata a saját világegyetemében a legfelsőbb törvény.

<sup>7</sup> A bennlakozó Igazítók az Isten egyik külön, de egyesített módszereinek egyike arra, hogy az ő csaknem végtelen teremtésrészében élő teremtményekkel kapcsolatot tartson. Így nyilvánítja meg a jelenlétét ő, aki a halandó ember számára láthatatlan, és ha tehetné, akkor még más módokon is megmutatná magát nekünk, azonban a további ilyen kinyilatkoztatás isteni mértékben nem lehetséges.

<sup>8</sup> Láthatjuk és megérthetjük azt a működési rendet, melynek révén a Fiak közeli és teljes ismeretet szereznek az irányításuk alá tartozó világegyetemről; de nem érthetjük meg teljesen azokat a módszereket, amelyek révén Isten oly teljesen és személyesen ismeri a világegyetemek mindenségének részleteit, bár legalább felismerhetjük az utat, melynek révén az Egyetemes Atya tájékoztatást kaphat az ő óriási teremtésrészében lévő lényekről és amely révén számukra megmutathatja a jelenlétét. A személyiségkörön keresztül az Atya tudja — személyesen ismeri — a

teremtésösszesség minden világegyeteme minden csillagrendszerében élő minden lény összes gondolatát és cselekedetét. Bár Istennek a gyermekeivel alkotott közösségének ezen eljárását nem vagyunk képesek teljesen megérteni, azért erőt meríthetünk abból a bizonyosságból, hogy „az Úr ismeri az ő gyermekeit”, és hogy mindegyikünkéről „feljegyzti, hogy hol született”.

<sup>9</sup> ¶ Az Egyetemes Atya szellemi értelemben a központi lakóhelyű Hét Tökéletes Szellem egyike révén, közelebből pedig azon isteni Igazító révén van jelen a világegyetemekben és a szívetekben, aki a halandói elme mélyén él, munkál és várakozik.

<sup>10</sup> ¶ Isten nem mindent saját magára vonatkoztató személyiség; az Atya szabadon ad magából a teremtésrészének és a teremtményeinek. Nemcsak az Istenségekben él és cselekszik, hanem a Fiaiban is, akiket megbíz mindenel, ami csak a számukra istenmód lehetséges. Az Egyetemes Atya valóban lemondott minden olyan szerepköréről, melyet egy másik lény is képes betölteni. És ez éppúgy igaz a halandó ember, mint a Teremtő Fiú esetében, mely utóbbi a helyi világegyetem központján, az Isten helyén uralkodik. Így látjuk mi az Egyetemes Atya eszményi és végtelen szeretetének megvalósulását.

<sup>11</sup> Az ön maga ezen egyetemes adományozásában bőséges bizonyítékát találjuk az Atya isteni természete nagyságának és nemességének. Ha Isten valamit is visszatartott önmagából s amelyet a világegyetemi teremtésösszességnek szánt, akkor az nem más, mint az a maradvány, melyből nagylelkűen bőven adományozza a teremtésrészekben élő halandóknak a Gondolatigazítókat, az idő Titkos Nevelőit, akik oly türelmesen lakoznak az örök életre pályázó halandókban.

<sup>12</sup> Az Egyetemes Atya mintegy kiárasztotta magát abból a célból, hogy a teremtésösszességet gazdagítsa a személyiség birtokában és a magvábanvaló szellemi előrelépésében. Isten nekünk adta magát azért, hogy olyanok lehessünk mint ő, és magának csak annyi hatalmat és nagyságot tartott meg, mely azon dolgok fenntartásához szükséges, melyek iránti szeretetéből eredően minden más dologról lemondott.

## 5. AZ ÖRÖKKÉVALÓ ÉS ISTENI CÉL

<sup>1</sup> A világegyetemek téren át való menetelésének nagyserű és dicsőséges célja van. Az összes halandói küzdelmek nem hiábavaló. Mi mindannyian egy hatalmas terv, egy hatalmas vállalkozás részei vagyunk, és e vállalkozás nagyságrendje miatt lehetetlen sokat meglátnunk abból bármely időpontban és bármely életben. Mi mindannyian egy, az Istenek felügyelte és végrehajtotta örökkévaló munkaterv részesei vagyunk. A teljes bámulatos és

egyetemes működési rend fenségesen hatja át a teret az Első Nagy Forrás és Középpont végtelen gondolata és örökkévaló célja adta ütemre.

<sup>2</sup> Az örökkévaló Isten örökkévaló célja egy magas szellemi eszménykép. Az idő eseményei és az anyagi lét küzdelmei legfeljebb csak átmeneti hidat képeznek, mely összeköttetést biztosít a túloldallal, a szellemi valóság és a mennyei létezés alkotta ígéretföldjével. Nektek halandóknak természetesen nehezetekre esik megragadni egy örökkévaló cél eszméjét; jóformán képtelenek vagytok megérteni az örökkévalósági gondolatot, valamit, ami sohasem kezdődött és sohasem fejeződik be. Mindennek, amit csak ismertek, van vége.

<sup>3</sup> ¶ Ami egy egyén életét, egy teremtszész tartamát vagy az összefüggő események sorának időrendjét illeti, úgy tűnik, hogy egy elszigetelt időszakasszal van dolgunk; látszólag mindennek van kezdete és vége. És úgy tűnhet, hogy az ilyen tapasztalatok, életek, korok vagy korszakok sorozata, amikor így sorba rendezve szemléljük azokat, egy egyenes utat alkotnak, egy elszigetelt időeseményt, mely az örökkévalóság végtelen arcán pillanatszerűen suhan át. De ha mindezt a színpalak mögül szemléljük, akkor egy átfogóbb kép és egy teljesebb értelmezés azt sugallja, hogy e magyarázat elégtelen, értelmetlen és egyáltalán nem felel meg arra a célra, hogy az idő folyamatait megmagyarázzuk vagy más módon összefüggésbe hozzuk az örökkévalóság mélyebben rejlő céljaival és alapvető válszaival.

<sup>4</sup> Számomra az tűnik célravezetőbbnek, ha a halandói elme számára való elmagyarázás céljából úgy tekintem az örökkévalóságot, mint egy körfolyamatot, az örökkévaló célt pedig úgy, mint egy végtelen kört, egy örökkévalósági körpályát, mely valamiképp összhangban van az idő átmeneti anyagi körfolyamataival. Ami az örökkévalósági körpályával kapcsolatban lévő és annak részét képező időövezeteket illeti, kénytelenek vagyunk elismerni, hogy az ilyen átmeneti korszakok éppúgy születnek, élnek és meghalnak, mint ahogy az idő átmeneti lényei születnek, élnek és meghalnak. A legtöbb emberi lény meghal, mert nem tudta elérni az Igazítóval való egygyé kapcsolódás szellemi szintjét, s a halál átalakulása jelenti az egyetlen lehetséges eljárást, amely révén megmenekülhetnek az idő korlátaitól és az anyagi teremtés jelentette kötöttségektől,

mely révén képessé válnak szellemi lépést tartani az örökkévalóság folytonos menetével. Amennyiben túléltek az idő és az anyagi létezés próbálatét, lehetővé válik számotokra, hogy továbbra is kapcsolatban maradjatok az örökkévalósággal, akár annak részeként is, mindörökre együtt haladjatok a tér világaival az örökkévaló korok körén.

<sup>5</sup> Az idő övezetei olyanok, mint a személyiség felragyogásai múlandó formában; megjelennek egy időre, és aztán eltűnnek az ember látóköréből, hogy azután új hatótényezőkként és folytatódó hatóerőkként újból megjelenjenek az örökkévalósági körön való végtelen haladás felsőbb életében. Az örökkévalóság aligha tekinthető egy egyenes útnak, ha azon meggyőződésünkből indulunk ki, hogy egy körülhatárolt világegyetem halad az Egyetemes Atya központi lakóhelye körül egy hatalmas, elnyújtott körön.

<sup>6</sup> Öszintén szólva az örökkévalóság felfoghatatlan az idő véges elméje számára. Ti egyszerűen nem tudjátok megragadni azt; nem érthetitek meg. Én sem teljesen írom le, és még ha így is tennék, akkor is lehetetlen volna a fogalmaimat az emberi elmével közölni. Mindazonáltal én minden tölem telhetőt elkövettem, hogy a mi nézőpontunkból valamennyit bemutassak, hogy valamennyit elmondjak nektek abból, ahogyan mi látjuk az örökkévaló dolgokat. Arra vállalkozom, hogy segítsék nektek ezen értékekkel kapcsolatos gondolataitok kikristályosításában, melyek tehát végtelen természetűek és örökkévaló jelentőségűek.

<sup>7</sup> ¶ Az Isten elméjében lévő terv az ő hatalmas területein élő minden teremtményére kiterjed, és e terv a háttérben lehetőségek, a korlátlan fejlődés és a végtelen élet örökkévaló célját foglalja magában. És e páratlan létpálya végtelen gyümölcsseit küzdelem árán kaphatjátok meg.

<sup>8</sup> Az örökkévalósági cél előttetek van. Az isteniség-elérés kalandja rátok vár. A tökéletesedés versengése már folyik. Bárki belevághat, és bizonyosan győzelem fogja koronázni minden olyan emberi lény erőfeszítéseit, aki részt vesz a hit és a bizodalom versenyén, ahol minden lépését a benne lakozó Igazító vezeti, és a Világegyetemi Fiú ama jószelleme vezérli, mely oly szabadon áradt ki minden hűs-vér testbe.

<sup>9</sup> [Közreadta egy, a nebadoni Legfelsőbb Tanács mellé átmenetileg kirendelt Fenséges Hírvivő, akit e küldetésre a szalvingtoni Gábriel jelölt ki.]